

Barat Vüsal

DÜNYANIN ÖMRÜ

Bu sənət yarışı həyat yarışı,
Tökülən alnımın təridi, qardaş.
Açılsa qovğadan şairin başı.
Kərənin qırılan yeridi, qardaş!

Məni özü bilər duyub-duymayan,
Anlayıb, anmayıb, sayıb-saymayan,
Uduzar şairlə oyun oynayan,
Əlində taleyin zəridi, qardaş!

Baxma ki, çinardı qəfil budanan,
Baxma ki, öz ömrü gödəkdə yaman.
Tükənmək bilməyən bu vaxt, bu zaman
Hansı bəxtəvərin şeridi qardaş!?

Yayıb yer üzünə ey şerim-nəğməm,
Əsmə, kəndirimi kəsmə, ey qələm!
Həyatın bir güvənc yeri də mənəm,
Dərdim onun dərdi-səridi, qardaş!

Duy bircə misranın fəlsəfəsini,
"Allah da çox sevir şerin səsini".
Şairi fırladan yer kürəsini,
Ya şair qəlbinin biridi, qardaş?

Mümkündü, o nadan bir dərman ala,
Hayfını azardan-bezardan ala.
Şəri satmırlar ki, bazardan ala,
Allahın sehdridi, sirridi, qardaş!

Kim ki, şairinə qıyır dünyanın,
Barat, o, qəlbinə dəyir dünyanın.
Uzanan ömrüdü şair dünyanın,
Ən yaxşı xeyridi-bəhdridi, qardaş!

Qata-qata göz yaşına,
Oxşatmayın başqasına.
Baş daşından başdaşına,
Çaxır qəbirstanlar məni.

Neylim, çıxıb uğruma,
Nədi, görüm axırı nə?
Elə bilmə axırıma
Çıxır qəbirstanlar mənim.

Qəmin, dərdin vədəsidi,
Nə ayırıdı, nə dəs idi?!
Etsə gördüm edəsidi
Oğul...qəbirstanlar məni?!

Olan olur, huşda qalır,
Qəbir itir, daşsa qalır.
Anam əli boşda qalır,
Doğur qəbirstanlar məni?

AĞ ÇİÇƏK

Ağ günlərə çıxmalıydın,
çıxdın vətən,
Ağ günləri əllərində
möhkəm saxla!
Ağ günləri sənə haram edəcəklər,
Hələ hərdən səni susuz, ac qoymaqla,
İşığını sozaltmaqla,
Ocağını qaraltmaqla...

Hələ sinən para-para,
hələ sinən yara-yara,

O qız od töküdü gözündən o gün, O qızın baxışı qanlı bir baxış

TAYKEŞ AYAQQABI

*(Qərbi Azərbaycandan qovulmuş
soydaşlarımıza)*

Bərk-bərk sinəsinə sıxmışdı onda,
Körpə qız bir taykeş ayaqqabını.
Əlindən almışdı yol qırağında,
Qaşqın adamların olan tabını.

Ayağı yalındı, başı açıqdı,
Gözləri dolmuşdu, deyəcəm niyə.
Dərdi çox böyükdü, özü kiçikdi,
Halı qalmamışdı sakitləşməyə.

Körpə qardaşını öldürmüşdülər,
Bir ayaqqabısı çıxıb qalıbmış.
Yanıb o körpə qız, o körpəcə qız
Qardaş iyisini ondan alıbmış.

Baxıb doğma evə, doğma qarıya,
Bacıdı, harayı yüksəlib göyə.
Üzünü söykəyib ayaqqabıya,
Oxşayıb: "Ay mənim qaqaşım" - deyə.

Yol üstə adamlar ağlaşmışdılar,
Unudub özünün malı-mülkünü,
Unudub özünün dərd-əzabını,
Başına yığılıb körpə bir qızın,
Bir taykeş, bir köhnə ayaqqabının.

Hardasa dinirdi düşmənlər topları,
O qız da baxırdı baxışında qan.
Yadına düşmüşdü yuxa paltarı,
Müğayət olurdu ayaqqabıdan.

Yel əsir, qarşıdan qış gəlirdi, qış,
Nələr düşünürdü körpə qız, nələr!
Köksünə sıxırdı ayaqqabını,
Qorxurdu qardaşı üşüyə bilər.

Baxın bir uşağın faciəsinə,
Öpürdü bir taykeş ayaqqabını.
Ağlayıb sıxtayır, ovunmayırdı,
Onu geyinmişdi öz sinəsinə,
Soyun, deyirdilər, soyunmayırdı.

O qız od töküdü gözündən o gün,
O qızın baxışı qanlı bir baxış.
Düşdü həmişəlik gözümədən o gün,
Bu dünya bir taykeş ayaqqabıymış?!

O qız görən harda, hardadı indi,
Bəlkə də tükənib taqəti, tabı?
Yəqin nə dincəlir, nə yatır indi,
Başının altında bir ayaqqabı...

YARAMA TORPAQ TÖKÜN...

Əriməli, yanmalı pərvanələr şam üçün,
Bu sözlər qanun olsun gərək hər adam üçün,
Dizinizə döyməyin, qan verən yaram üçün,
Mən ayağa qalxacam, yarama torpaq tökün!

Gərək bu gün poladdan qolum-qanadım olsun,
Vətənin dar günləri məhşər saatım olsun!
Vətənin qarşısında bu əsgər andım olsun:
Mən ayağa qalxacam, yarama torpaq tökün!

Bədi deyib ağladım, yoxdu bir kəsim deyə,
Qoymaram borclu qalıb ruhum tələssin göyə?
Anamın göz yaşları bir yolluq kəssin deyə,
Mən ayağa qalxacam, yarama torpaq tökün!

Bu səs əsgər səsidir, ürəkdən gəlir, bilin!
Yatmış baxtım, iqlalım, oyanıb gülür, bilin.
Qoy o qız da durmasın, elə boynu bükülü,
Mən ayağa qalxacam, yarama torpaq tökün!

Qan itirə-itirə elə bil qan tapmışam,
Allahdan nazil olan Quran, iman tapmışam.
Bütün dərdləri yenən təzə dərman tapmışam,
Mən ayağa qalxacam, yarama torpaq tökün!

SƏNƏ GÜVƏNƏSİ OLMADI VƏTƏN

Gətirmə Vətəni yadına, yeri!
Düşmə bir dəhşətin oduna, yeri!
Südəmər uşaqsan, sədəmə dəyər,
Siçan dəşiyini satın al,yeri,
Sənə güvənəsi olmadı Vətən!

Demirlər o gələn qoşunu saxla,
Deyirlər o dağın qaşını saxla!
Durub boylanırsan nə olub deyər:
Sən də get, bir təhər başını saxla,
Sənə güvənəsi olmadı Vətən!

Dayanıb uzaqdan sərhədə boylan,
Kimdi fikir vermə qaçan, qovulan?
Dörd-beş dəmirqara odunu gərək,
Qavırğan isinə bəlkə, ay oğlan ,
Sənə güvənəsi olmadı Vətən!

Qələmə yatıbdı yamanın əli,
Qələmə yatar mı yananın əli?
Səninki çənədi, üyüt, tök, danış,
Niyə dizindədi ananın əli?
Sənə güvənəsi olmadı Vətən!

Əllərin nə silah, nə qurşun tutdu,
Əllərin qəpiyi-quruşu tutdu.
Dərdin çəkilişi deyil ha sənin,
Səni fəleklerin qarğıışı tutdu,
Sənə güvənəsi olmadı Vətən!

A küncə qısılan, a küncdə dinən,
Dönmədi səngərə-sipərə, sinən.
Hərbi tribunal bir qərar verib,
Həmənkə qərarı oxuyuram mən: -
Sənə güvənəsi olmadı Vətən!

MƏNİ ÖZ QƏBRİMƏ QOYUN

Qoymayın seçilsin ilk beşiyimdən,
Siz məni özümün qəbrimə qoyun.
Siz məni etməyin ev-eşiyimdən,
Siz məni özümün qəbrimə qoyun!

Bələnim qanımın qanına kimi,
Yollanım Allahın yanına kimi.
Aparın dünyanın sonuna kimi,
Siz məni özümün qəbrimə qoyun!

Hər cibdən bir cürə güllə çıxacaq,
Canımız min cürə yolla çıxacaq.
Haranı qazsanız kəllə çıxacaq,
Siz məni özümün qəbrimə qoyun!

Səbri sanmayın ki, çoxdu səbrimin,
Olmazdım, olsaydı baxtı dərdimin,
Əlim ətəyindən çıxdı qəbrimin,
Siz məni özümün qəbrimə qoyun!

Hazır bir qəbirmiş bu yorğan-döşək,
Qazılı qəbirmiş bu yorğan-döşək.
Pozulu qəbirmiş bu yorğan-döşək,
Siz məni özümün qəbrimə qoyun!

Susmazdı bu qəlbim, özgə qəlbidi,
Bu zirvə dəradı, üzdə qəlbidi.
Vallah, yer kürəsi özgə qəbridi...
Siz məni özümün qəbrimə qoyun!

